

Rim uspostavlja viđenje – broj devet

Odbacivanje temelja: kontroverza oko „svagdašnje službe” i posljedice nijekanja istine u adventističkom proročanstvu

Jeff Pippenger

2024-08-21

Trenutačno razmatramo proročku liniju sporova unutar adventističke povijesti koji su se zbili u vezi s različitim simbolima Rima. Trenutačno razmatramo „svagdašnju“ u knjizi proroka Daniela. Taj spor predstavlja odbacivanje temelja adventizma, odbacivanje autoriteta Duha proroštva i odbacivanje glasnika kojega je Bog izabrao. Odbacivanje Millerova djela također predstavlja odbacivanje pouke koja je Milleru bila dana od nebeskih anđela, koji su Millera vodili do njegova razumijevanja poruke nastale porastom znanja kada je knjiga proroka Daniela bila otpečaćena 1798. godine.

Oni koji odbacuju istinu koja prepoznaje silu (poganski Rim) koja je zadržavala da se papinska vlast ne otkrije u 2. Solunjanima, očituju da ne ljube istinu te, odbacivši ljubav prema istini, primaju laž. Ta laž zauzvrat navodi na njih snažnu zabludu. Laž je uzrok, a snažna zabluda koju primaju jest posljedica. Nedostatak ljubavi prema istini njihovo je pobuđujuće načelo. Laž predstavlja izbor pluralističkoga prihvaćanja biblijske doktrine, nasuprot onima koji vjeruju u apsolutnu istinu. Zato je Izaijin prikaz Pavlove snažne zablude predstavljen kao zabluda, a ne samo kao jedna zabluda. Druga skupina su oni koji doista ljube istinu, prihvaćaju pretpostavku apsolutne istine i koje Izaija prepoznaje kao one koji dršću pred Božjom Riječju.

Ovako govori Gospodin: Nebo je prijestolje moje, a zemlja podnožje nogama mojim. Gdje je dom koji biste mi sagradili? I gdje je mjesto počinka mojega? Jer sve je to načinila ruka moja, i sve je to postalo, govori Gospodin. Ali na ovoga ću pogledati: na onoga koji je siromašan i skrušena duha i koji dršće pred mojom riječju. Tko kolje vola, kao da ubija čovjeka; tko žrtvuje janje, kao da psu vrat prelama; tko prinosi prinos, kao da svinjsku krv prinosi; tko kadi tamjan, kao da blagoslivlja idola. Da, oni su izabrali svoje vlastite putove, i duša njihova uživa u svojim gadostima. I ja ću izabrati njihove obmane i navući na njih ono čega se boje; jer kad zovah, nitko se ne odazva; kad govorih, nisu slušali; nego su činili zlo pred očima mojim i izabrali ono što mi nije bilo po volji. Čujte riječ Gospodnju, vi koji dršćete pred njegovom riječju: Vaša braća koja vas mrze, koja vas odbacuju poradi imena mojega, govorila su: Neka se proslavi Gospodin! Ali on će se pokazati na vašu radost, a oni će se postidjeti. Izaija 66:1–5.

Oni koji dršću pred Božjom riječju jesu odbačenici Izraelovi, koji su u posljednjim danima oni što su prikazani kao stijeg.

I podignut će stijeg narodima, sabrat će prognanike Izraelove i skupiti raspršene Judine s četiri kraja zemlje. Izaija 11,12.

Bog utvrđuje da je upravo On načinio dom za koji razred koji prinosi iskvarene prinose tvrdi da ga je načinio. Uzdaju se upravo u taj dom kada proglašavaju: „Ovo je hram Gospodnji.”

Stani na vratima Doma Gospodnjega i ondje objavi ovu riječ te reci: Čujte riječ Gospodnju, svi vi iz Jude koji ulazite na ova vrata da se poklonite Gospodu. Ovako govori Gospod nad vojskama, Bog Izraelov: Popravite svoje putove i svoja djela, i učinit ću da prebivate na ovome mjestu. Ne uzdajte se u lažljive riječi govoreći: Hram Gospodnji, Hram Gospodnji, Hram Gospodnji — to je ovo. Jeremija 7:2–4.

Oni koji se „uzdaju” u lažljive riječi jesu oni koji vjeruju laži. Kuća koju je Gospod sagradio bila je podignuta na temelju koji je i sam postavio. Skupina koja je odbila odgovoriti kada je Bog pozvao, izabrala je svoje vlastite putove i uživala u gadostima. Izabrali su „putove” i „gadosti”, u množini, dok je Jeremija izjavio da postoji samo jedan put kojim valja hoditi unutar njega.

Ovako govori Gospodin: Stanite na putove i pogledajte, i raspitajte se za stare staze, gdje je dobar put, i idite njime, pa ćete naći pokoj dušama svojim. Ali oni rekoše: Nećemo ići njime. Postavih nad vama i stražare, govoreći: Slušajte glas trube. Ali oni rekoše: Nećemo slušati. Zato čujte, narodi, i spoznaj, o zajednicu, što je među njima. Čuj, o zemljo: evo, dovest ću zlo na ovaj narod, plod njihovih misli, jer nisu slušali moje riječi ni moj Zakon, nego su ga odbacili. Čemu mi dolazi tamjan iz Šebe i mirisna trska iz daleke zemlje? Vaše paljenice nisu mi prihvatljive, niti su mi žrtve vaše ugodne. Jeremija 6:16–20.

U petnaestom poglavlju Jeremija zlu zajednicu koja nije htjela poslušati, premda je imala uši, naziva „zborom podrugljivaca“. Toj je zajednici bio dan „stražar“ kako u povijesti poruka prvoga i drugoga anđela, tako i ponovno u povijesti trećega anđela, ali oni su odbili hoditi dobrim putem, koji su stare staze. Umjesto toga, hodili su „putovima“. Iz toga razloga Izaija utvrđuje da će Bog izabrati mnogostruke zablude, jer su oni izabrali mnoštvo lažnih putova umjesto apsolutnoga puta starih staza. Kao i u Izaijinu svjedočanstvu, bogoslužje zbora podrugljivaca Gospod odbacuje. Sestra White izravno povezuje Izaijino mnoštvo zabluda s Pavlovom silnom zabludom te to smješta u kontekst odbacivanja temeljnih istina, temelja na kojemu je Gospod sagradio i gradi svoju kuću.

„Onaj koji vidi ispod površine, koji čita srca svih ljudi, govori o onima koji su imali veliku svjetlost: ‘Nisu ožalošćeni ni zaprepašteni zbog svojega moralnog i duhovnog stanja.’ Da, izabrali su svoje vlastite putove, i duša njihova uživa u svojim gadostima. I ja ću izabrati njihove obmane i navući na njih ono čega se boje; jer kad sam zvao, nitko se nije odazvao; kad sam govorio, nisu slušali; nego su činili zlo preda mnom i izabrali ono što mi nije bilo po volji.’ ‘I zato će im Bog poslati silnu zabludu da vjeruju laži’, jer ‘nisu primili ljubav istine da bi se spasili’, ‘nego su uživali u nepravdi’. Izaija 66:3, 4; 2. Solunjanima 2:11, 10, 12.

„Nebeski Učitelj upitao je: ‘Koja bi snažnija zabluda mogla zavesti um od pretvaranja da gradite na pravome temelju i da Bog prihvća vaša djela, dok u stvarnosti mnogo toga provodite prema politici ovoga svijeta i griješite protiv Jehove? O, to je velika obmana, očaravajuća zabluda, koja obuzima umove kada ljudi koji su nekoć upoznali istinu, zamjenjuju oblik pobožnosti za njezin duh i silu; kada misle da su bogati, obogatili se i da im ništa nije potrebno, dok u stvarnosti oskudijevaju u svemu.’”

„Bog se nije promijenio prema svojim vjernim slugama koje drže svoje haljine neokaljanima. Ali mnogi viču: ‘Mir i sigurnost’, dok iznenadna propast dolazi na njih. Ako ne bude temeljita

pokajanja, ako ljudi ne ponize svoja srca ispovijeđu i ne prime istinu kakva je u Isusu, nikada neće ući u nebo. Kada se u našim redovima izvrši očišćenje, više nećemo spokojno počivati, hvaleći se da smo bogati i obogatili se te da nam ništa ne treba.

„Tko može istinito reći: ‘Naše je zlato okušano u ognju; naše su haljine neokaljane od svijeta’? Vidjela sam kako naš Učitelj pokazuje na haljine takozvane pravednosti. Svrgnuvi ih, razotkrio je nečistoću koja se nalazila pod njima. Tada mi je rekao: ‘Zar ne vidiš kako su oholo prikriili svoju nečistoću i trulež svojega karaktera? ‘Kako je postao bludnicom grad vjerni!’ Kuća Oca mogega postala je kuća trgovine, mjesto odakle su božanska prisutnost i slava odstupile! Zbog toga vlada slabost i nedostaje snage.’“ Testimonies, sv. 8, 249, 250.

U tom se odlomku Jeremijina skupina podrugljivaca poistovjećuje se s laodicejcima, koji su lude djevice.

„O stanju Crkve koje predstavljaju lude djevice govori se također kao o laodicejskom stanju.“
Review and Herald, 19. kolovoza 1890.

Lude djevice očituju svoj nedostatak ulja pri dolasku Ponoćnoga poklika, kada primaju zabludu koja je u skladu s njihovim vlastitim prijašnjim izborom kojim će putem poći, odbacujući pritom Jeremijine stare staze. Stare su staze mjesto gdje se nalaze počinak i okrpja, a počinak i okrpja predstavljaju kasnu kišu.

„Bilo mi je ukazano na vrijeme kada se poruka trećega anđela privodila kraju. Sila Božja počivala je na Njegovu narodu; oni su izvršili svoje djelo i bili pripravljeni za čas kušnje koji je bio pred njima. Primili su kasnu kišu, odnosno okrpju od prisutnosti Gospodnje, i živo je svjedočanstvo bilo oživljeno. Posljednje veliko upozorenje odjeknulo je posvuda, te je uznemirilo i razjarilo stanovnike zemlje koji nisu htjeli primiti poruku.” Early Writings, 279.

Upravo tijekom izlivanja Duha Svetoga snažna se zabluda izliva na lude laodikejske djevice koje ne ljube istinu te su stoga izabrale vjerovati laži umjesto istini. Odbacivanje istine izjednačeno je s odbacivanjem Zakona, jer je Božji Zakon utjelovljen u Njegovim proročkim pravilima.

„Otkrivenje nije stvaranje ni izum nečega novoga, nego očitovanje onoga što je, sve dok nije bilo otkriveno, ljudskim bićima bilo nepoznato. Velike i vječne istine sadržane u evanđelju otkrivaju se marljivim istraživanjem i ponizivanjem samih sebe pred Bogom. Božanski Učitelj vodi um poniznoga tražitelja istine; i vodstvom Duha Svetoga istine Riječi objavljuju mu se. I ne može biti sigurnijega ni djelotvornijega puta spoznaje nego biti tako vođen. Spasiteljevo je obećanje bilo: ‘A kada dođe On, Duh istine, uputit će vas u svu istinu.’ Po darivanju Duha Svetoga osposobljeni smo razumjeti Riječ Božju.

„Psalmist piše: ‘Kako će mladić očistiti svoj put? Tako da ga čuva prema tvojoj riječi. Svim sam te srcem tražio; o, ne daj da odlutam od tvojih zapovijedi.... Otвори mi oči da mogu gledati čudesne stvari u tvome zakonu.’“

„Opomenuti smo da tražimo istinu kao skriveno blago. Gospodin otvara razum pravom tražitelju istine, a Duh Sveti osposobljava ga da shvati istine otkrivenja. Na to psalmist misli kada moli da mu se otvore oči kako bi promatrao čudesne stvari iz Zakona. Kada duša žudi za

izvršnostima Isusa Krista, um biva osposobljen shvatiti slave boljega svijeta. Jedino uz pomoć božanskoga Učitelja možemo razumjeti istine Božje Riječi. U Kristovoj školi učimo biti krotki i ponizni, jer nam se daje razumijevanje tajni pobožnosti.“ Sabbath School Worker, 1. prosinca 1909.

Odbaciti poruku ili metodologiju kasne kiše znači odbaciti Božji zakon. Kada je Jeremija izjavio da „nisu poslušali moje riječi ni moj zakon, nego su ga odbacili“, on se slaže s Hošcom.

Moj narod gine zbog nedostatka znanja; jer ti si odbacio znanje, i ja ću odbaciti tebe da mi više ne budeš svećenik; budući da si zaboravio Zakon Boga svojega, i ja ću zaboraviti tvoju djecu.
Hošea 4,6.

Znanje koje lude odbacuju jest umnoženje znanja, koje je Daniel označio kao ono koje nastupa u vrijeme svršetka. U vrijeme svršetka 1798., a zatim ponovno u vrijeme svršetka 1989., došlo je do umnoženja znanja koje je bilo formalizirano po glasniku kojega je Bog izabrao upotrijebiti dok je podizao temelj za svaki od ta dva usporedna naraštaja. Te temeljne istine bile su uređene prema određenim biblijskim pravilima koja su bila otkrivena izabranim glasniciima njihovih odnosnih povijesti, a te temeljne istine jesu Jeremijini stari putovi, i one su istine koje u konačnici predstavljaju ulje porukā ponoćnoga poklika i glasnoga vapaja. Kasna kiša proizvodi poruku Ponoćnoga poklika u povijesti pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, a nakon toga proizvodi poruku glasnoga vapaja u povijesti okupljanja drugoga Božjeg stada koje je još uvijek u Babilonu. Kasna kiša je i poruka i metodologija koja proizvodi poruku. Danielovo umnoženje znanja započinje trostupanjski proces kušnje.

I on reče: Idi svojim putem, Daniele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti i ubijeliti i biti prokušani; a opaki će opako postupati; i nitko od opakih neće razumjeti; ali mudri će razumjeti. Daniel 12,9.10.

Danielovi opaki jesu Matejeve lude djevice koje odlučuju zadržati svoje laodicejsko stanje. Njihovo se stanje očituje u trećem koraku Danielovih triju kušnji, kada se iskušavaju i mudri i opaki. Završna kušnja jest ona u kojoj se izvršava sud i obje skupine očituju imaju li ulje.

„Ove prispodobe ponovno uče da nakon suda nema vremena kušnje. Kad djelo evanđelja bude dovršeno, odmah slijedi razdvajanje između dobrih i zlih, a sudbina svakoga razreda zauvijek je utvrđena.“ Christ's Object Lessons, 123.

Očitovanje karaktera pri trećoj kušnji prepoznaje štovatelje kao ili ludu laodicejsku ili mudru filadelfijsku skupinu. Završna kušnja ostvaruje se u vezi s porukom poznoga dažda, koja je iznesena na vidjelo metodologijom poznoga dažda. Odbaciti metodologiju poznoga dažda stavlja dušu u položaj u kojem ne može razumjeti poruku poznoga dažda. Poruku i metodologiju Izaija prepoznaje kao završnu kušnju.

Koga će poučiti znanju? i koga će učiniti da razumije nauk? one koji su odbijeni od mlijeka i odvojeni od prsiju. Jer zapovijed mora biti na zapovijed, zapovijed na zapovijed; redak na redak, redak na redak; ovdje malo, ondje malo: Jer će mucavim usnama i drugim jezikom govoriti ovomu narodu. Kojima je rekao: Ovo je počinak kojim možete dati počinak

umornomu; i ovo je osvježenje: ali oni nisu htjeli čuti. No riječ Gospodnja bijaše im zapovijed na zapovijed, zapovijed na zapovijed; redak na redak, redak na redak; ovdje malo, ondje malo; da bi išli, i pali natraške, i bili slomljeni, i uhvaćeni u zamku, i zarobljeni. Zato čujte riječ Gospodnju, ljudi podrugljivci, koji vladate ovim narodom što je u Jeruzalemu. Jer ste rekli: Savez smo sklopili sa smrću, i sa podzemljem smo se nagodili; kad bič koji preplavljuje prođe, neće doći do nas: jer smo laž učinili svojim utočištem, i pod prijevarom smo se sakrili: Zato ovako govori Gospodin Bog: Evo, postavljam na Sionu za temelj kamen, prokušan kamen, dragocjen ugaoni kamen, siguran temelj: tko vjeruje, neće hitjeti. I sud ću položiti za mjerilo, i pravednost za visak: i tuča će pomesti utočište laži, i vode će preplaviti skrovište. I vaš će savez sa smrću biti poništen, i vaša nagodba sa podzemljem neće opstati; kad bič koji preplavljuje prođe, tada ćete njime biti pogaženi. Izaija 28:9–18.

„Preplavljujuća biča” biblijskog proroštva jest progresivna kriza nedjeljnog zakona koja započinje uskoro dolazećim nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama. One lude, opake laodicejce koji ne posjeduju „ljubav prema istini” te stoga odbacuju umnoženje znanja, vjeruju da „preplavljujuća biča” „neće doći” na njih, jer su, među ostalim, izabrali prihvatiti lažnu definiciju simbola Rima u biblijskom proroštvu. Time su proizveli lažan proročki model utemeljen na vlastitom proročkom temelju. Njihov je temelj sagrađen na pijesku, koji predstavlja mnoštvo sitnih zdrobljenih stijena. Temelj mudrih sagrađen je na jedinoj Stijeni.

Prema milosti Božjoj koja mi je dana, kao mudar graditelj postavio sam temelj, a drugi nadograđuje. Ali neka svaki pazi kako na njemu gradi. Jer drugoga temelja nitko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist. Ako li tko gradi na ovome temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvetom, sijenom, slamom, djelo svakoga postat će očito; jer će ga onaj Dan pokazati, budući da se ognjem otkriva; i oganj će iskušati kakvo je čije djelo. 1. Korinćanima 3:10–13.

Lažni temelji su stavljeni u suprotnost s pravim temeljem, koji je Krist Isus — Stijena. Pravi ili lažni temelj otkriva se u završnom od Danielovih triju kušnji. On se „otkriva ognjem” — ognjem Glasnika Saveza, koji će iznenada doći u svoj hram. Tada se očituje jedan razred onih koji su sklopili savez sa smrću, i očituje se jedan razred onih koji su sklopili savez života.

Evo, ja šaljem glasnika svojega da pripravi put preda mnom; i iznenada će doći u svoj Hram Gospodin, kojega tražite, i Anđeo Saveza, kojega želite. Evo, on dolazi, govori Jahve nad Vojskama. Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeliočeva. I sjest će kao onaj koji tali i pročišćuje srebro; i pročistit će sinove Levijeve i očistiti ih kao zlato i srebro, da prinose Jahvi žrtveni prinos u pravednosti. Tada će prinos Jude i Jeruzalema biti mio Jahvi kao u dane davnine i kao u prijašnjim godinama. I pristupit ću k vama na sud; i bit ću brz svjedok protiv vračara i protiv preljubnika i protiv onih koji se krivo zaklinju i protiv onih koji zakidaju nadničara u njegovoj plaći, udovicu i siročje, i koji uskraćuju pridošlici njegovo pravo, i mene se ne boje, govori Jahve nad Vojskama. Malahija 3,1–5.

Glasnik Saveza približava se u sudu kada postupak kušnje iz Daniela dosegne treću kušnju te budu iskušani mudri i zli. Trostupanjski postupak kušnje iz Daniela započinje u vrijeme svršetka, kada je

knjiga proroka Daniela otpečaćena i znanje se umnožava. To umnožavanje znanja biva razjašnjeno djelovanjem izabranoga glasnika koji oglašava trubu. Toga glasnika Malahija naziva „glasnikom“ koji „pripravlja put“ pred dolazak Glasnika Saveza, koji ognjem otkriva tko je stupio u savez s Njime, a tko je izabrao sklopiti savez sa smrću. U milleritskoj povijesti Krist je iznenada došao u svoj hram 22. listopada 1844., putokaz koji predodražuje uskoro nadolazeći nedjeljni zakon.

„Dolazak Krista kao našega velikoga svećenika u Svetinju nad svetinjama radi očišćenja Svetišta, prikazan u Danielu 8,14; dolazak Sina čovječjega k Pradavnome, kako je prikazano u Danielu 7,13; i dolazak Gospodnji u Njegov hram, prorečen po Malahiji, opisi su istoga događaja; a to je također predloženo dolaskom zaručnika na svadbu, koji je Krist opisao u prispodobi o deset djevice u Mateju 25.“ The Great Controversy, 426.

Posljednja od Danielovih triju kušnji zbiva se pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu, kada Glasnik Saveza dolazi kako bi ognjem otkrio tko je sklopio savez sa životom ili sa smrću, što je smješteno u kontekst Levita. Kada Malahija opisuje Matejeve mudre i lude djevice, koje su Ivanovi Laodikejci i Filadelfijci, te Danielove mudre i opake, obje su skupine kušane ognjem, te tada očituju tko jest, a tko nije, Levit.

Leviti su simbol onih koji su vjerno stajali u dvjema pobunama zlatnih teladi. Prva pobuna bila je Aronova, a druga pobuna Jeroboamova. U oba prikaza Leviti su predstavljali vjerne, a oba prikaza pružaju dva svjedoka vjernosti jedne skupine, predstavljene Levitima, u uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu. Aron je načinio zlatno tele. Zlato je simbol Babilona, a tele je slika zvijeri. Zatim je odredio blagdan, a ludi je narod gol plesao oko teleta. Sva je njihova pobuna bila zasnovana i potaknuta njihovim odbacivanjem Mojsija, izabranoga glasnika.

I Mojsije reče Aronu: Što ti je ovaj narod učinio te si na nj navukao tako velik grijeh? A Aron reče: Neka se ne raspali gnjev mogega gospodara; ti poznaješ ovaj narod, da je sklon zlu. Jer rekoše mi: Načini nam bogove koji će ići pred nama; jer za ovoga Mojsija, čovjeka koji nas je izveo iz zemlje egipatske, ne znamo što se s njim dogodilo. I ja im rekoh: Tko ima zlata, neka ga skine sa sebe. Tako mi ga dadoše; tada ga bacih u vatru, i izađe ovo tele. A kad Mojsije vidje da je narod razuzdan; (jer ga je Aron razuzdao na sramotu među njihovim neprijateljima:) tada Mojsije stade na ulazu u tabor i reče: Tko je na Gospodnjoj strani? Neka dođe k meni. I svi sinovi Levijevi skupiše se k njemu. I on im reče: Ovako veli Gospodin, Bog Izraelov: Pripašite svaki svoj mač uz bok, pa prolazite amo i tamo od vrata do vrata po svem taboru, i pobijte svaki svojega brata, i svaki svojega druga, i svaki svojega bližnjega. I sinovi Levijevi učiniše po riječi Mojsijevoj; i pade od naroda onoga dana oko tri tisuće ljudi. Izlazak 32:21–28.

Oni koji su plesali bili su laodicejci koji su očitovali „sramotu svoje golotinje“, što je upozorenje šeste pošasti, upozorenje o nužnosti da se ispravno razumije trostruki sastav suvremenoga Rima kao zmaja, zvijeri i lažnoga proroka. To upozorenje oštro proturječi privatnom tumačenju Uriaha Smitha, koje je razorilo istine povezane sa šestom pošasti i Armagedonom.

Oni koji su očitovali svoje laodicejsko stanje odbacili su autoritet izabranoga glasnika i očitovali isto zbunjeno razumijevanje kao i oni koji odlučuju sotonski simbol „svagdašnje“ poistovjetiti s

pobožnim simbolom Kristove službe u Svetišću. Svoje su izbavljenje pripisivali simboličkom bogu, ali bog kojega su izabrali štovati bio je simbol boga Egipta, a Egipat je simbol zmaja. Kao i u laodicejskom adventizmu, odbacili su istinu da je „svagdašnje“ simbol poganskoga Rima, zmaja, te su sotonski simbol poistovjetili kao simbol Krista.

Sine čovječji, okreni lice svoje protiv faraona, kralja egipatskoga, i prorokuj protiv njega i protiv svega Egipta: Govori i reci: Ovako govori Gospodin Jahve: Evo, ja sam protiv tebe, faraone, kralju egipatski, veliki zmaju koji leži usred svojih rijeka, koji je rekao: Moja je rijeka moja, i ja sam je načinio za sebe. Ezekiel 29,2.3.

Aronovi pobunjenici povjerovali su laži da je simbol zmaja, prikazan zlatnim teletom, bog koji ih je izbavio iz egipatskoga ropstva. Laodicejski adventizam vjeruje laži da je simbol poganskoga Rima (zmaja), prikazan izrazom „svagdašnja žrtva“, simbol Krista čije je djelo izbaviti ljude iz ropstva grijehu u Njegovoj službi u nebeskom svetišću. Oni su također odbacili izabranoga glasnika, kao što je to učinio i laodicejski adventizam u prijeporu oko simbolike „svagdašnje žrtve“.

U prvom naraštaju (1844. do 1888.) laodicejskog adventizma odbacili su Millerovo djelo u prepoznavanju sedam vremena. U drugom naraštaju (1888. do 1919.) započeli su proces odbacivanja istine o „svagdanjoj“. U svom trećem naraštaju (1919. do 1957.) vratili su se shvaćanju otpalog protestantizma da su razbojnici tvoga naroda Antioh Epifan. Dana 11. rujna 2001. odbacili su ulogu islama u biblijskom proročanstvu kada je toga datuma stigao treći jao. Svaka od te četiri istine bila je poduprta od strane Millera i prikazana na Habakukovim dvjema pločama, a svaka je temeljna istina pripisana Millerovu djelu, kojega sestra White naziva „izabranikom“.

Jeroboamova pobuna započela je na početku sjevernoga kraljevstva, koje se sastojalo od deset plemena koja su Jeroboama postavila za svojega prvog kralja. Jeroboam je načinio dva zlatna teleta i postavio jedno u Betelu, što znači kuća Božja, a drugo u Danu, što znači sud. Zajedno Betel i Dan predstavljaju spoj crkve (Betel) i države (Dan). I kao u Aronovoj pobuni, teleta su bila načinjena od zlata, simbola Babilona, i oba su bila slika zvijeri. Kao i Aron, Jeroboam je ustanovio godišnji blagdan i poistovjetio teleta s bogovima koji su izbacili Božji narod iz Egipta.

I Jeroboam reče u srcu svojem: Sada će se kraljevstvo vratiti domu Davidovu. Ako ovaj narod bude odlazio gore da prinosi žrtve u Domu Gospodnjem u Jeruzalemu, tada će se srce ovoga naroda opet obratiti k njegovu gospodaru, k Roboamu, kralju Judinu; i ubit će me te se vratiti k Roboamu, kralju Judinu. Zato se kralj posavjetova te načini dva teleta od zlata i reče im: Previše vam je ići gore u Jeruzalem; evo bogova tvojih, Izraele, koji su te izveli iz zemlje egipatske. I jednoga postavi u Betelu, a drugoga stavi u Danu. I ta stvar postade grijeh, jer je narod odlazio klanjati se pred jednim, sve do Dana. I načini dom uzvišica te postavi svećenike između najnižega puka, koji nisu bili od sinova Levijevih. I Jeroboam odredi blagdan u osmome mjesecu, petnaestoga dana u mjesecu, poput blagdana koji je u Judi, i prinese žrtvu na žrtveniku. Tako učini u Betelu, prinoseći žrtve telcima koje je načinio; i postavi u Betelu svećenike uzvišica koje je načinio. Tako je prinio žrtvu na žrtveniku koji je načinio u Betelu petnaestoga dana osmoga mjeseca, upravo u mjesecu koji je izmislio iz vlastita srca; i odredi

blagdan sinovima Izraelovim te prinese žrtvu na žrtveniku i kad. 1 Kraljevima 12:26–33.

Jeroboam je „smislio u svome srcu“, što predstavlja djelo Urije Smitha u uvođenju „vlastitoga tumačenja“ na kojem će izgraditi svoj proročki model. Jeroboam je slijedio obrazac Arona te je time pogrešno predstavio egipatskoga boga kao pravoga Boga. Bog kojega su proizveli i Aron i Jeroboam bio je utemeljen na pogrešnoj primjeni simbola dvostruke naravi Rima kao simbola državničke i crkvene politike. I Aron i Jeroboam poistovjećivali su sliku zmajevе sile sa simbolikom slike zvijeri. Stoga obje te svete povijesti pobune predstavljaju veliku kušnju Božjega naroda, po kojoj će biti odlučena njihova vječna sudbina. Ta je kušnja, prema nadahnuću, kušnja oblikovanja slike zvijeri.

Prva rasprava o simbolu Rima kao razbojnika tvoga naroda, koja je dospjela na pionirsku kartu iz 1843., tvrdila je da je Antioh Epifan razbojnik, umjesto činjenice da su razbojnici Rim. Ta je prva rasprava predstavljala posljednju raspravu o tome da su razbojnici tvoga naroda Rim, gdje se sada tvrdi da su razbojnici Sjedinjene Države, a ne Rim. Međutim, Antioh je simbol Sjedinjenih Država u redcima deset do petnaest jedanaestog poglavlja Daniela, tako da su početna laž i završna laž o tome tko je predstavljen istovjetne.

Tama i pomutnja u vezi s onim što je Antioh predstavljao u posljednjim danima proizvode pomutnju u vezi sa slikom Zvijeri, kao što su to učinile pobuna Aronova i Jeroboamova. Pomutnja u vezi sa slikom Zvijeri nastaje upravo u vrijeme kada je veliki ispit za Božji narod oblikovanje slike Zvijeri.

„Gospodin mi je jasno pokazao da će se lik zvijeri oblikovati prije nego što završi vrijeme milosti; jer to treba biti velika kušnja za Božji narod, po kojoj će biti odlučena njihova vječna sudbina. Vaše je stajalište takva zbrka nedosljednosti da će tek malobrojni biti zavedeni.“

„U Otkrivenju 13 ova je tema jasno izložena; [Otkrivenje 13,11–17, citirano].“

„Ovo je kušnja koju Božji narod mora proći prije nego što bude zapečaćen. Svi koji su dokazali svoju odanost Bogu držeći Njegov zakon i odbijajući prihvatiti lažnu subotu, svrstati će se pod stijeg Gospoda Boga Jehove i primit će pečat živoga Boga. Oni koji se odreknu istine nebeskoga podrijetla i prihvate nedjeljnu subotu, primit će žig zvijeri.“ Manuscript Releases, volume 15, 15.

Kad je sestra White podržala Millerovo gledište da „svagdašnja“ predstavlja poganski Rim, izjavila je da su od 1844. bile prihvaćene „druge teorije“, u množini, koje su proizvele „tamu i zbrku“. Zbrka koju proizvode lažna gledišta o „svagdašnjoj“, koja je simbol poganskoga Rima, kao „nasilnici tvoga naroda“, proizvodi zbrku i tamu u vezi s razlikovanjem između Rima i slike Rimove.

Prve i posljednje rasprave o simbolu Rima dogodile su se između nekadašnjeg zavjetnog naroda koji je bio zaobilažen i naroda koji je tada postajao novi zavjetni narod Božji. Rasprava je uključivala i nespremnost da se bude vođen utvrđenim pravilima gramatike, jer su protestanti odbacili riječ „i“ u četrnaestom retku, tvrdeći tako da razbojnici moraju biti ista sila prikazana u prethodnim recima.

To je predstavljalo izvrgavanje Svetoga pisma kada je Antioh bio prisiljen predstavljati razbojнике. To je bilo privatno tumačenje, jer je svaka lažna doktrina u suprotnosti s istinom privatno tumačenje. Samo je sporno pitanje postalo temeljna istina, jer je bilo zabilježeno na pionirskoj karti iz 1843. godine. Potvrda karte nadahnućem potvrdila je i ovjerila „razbojнике“ kao simbol Rima te uvećala ozbiljnost te istine, jer odbaciti tu doktrinu značilo je odbaciti i temelje i autoritet Duha Proroštva.

Ispravno razumijevanje razbojnika tvoga naroda kao predstavnika Rima, pridodano proročkom modelu koji su anđeli dali Williamu Milleru, jer se slagalo s proročkim modelom koji je on došao razumjeti i izlagati, a to jest: da su poganski i papinski Rim bili temelj svih njegovih proročkih primjena.

Privatno tumačenje Urijaha Smitha, prema kojemu je kralj sjevera u trideset i šestom retku jedanaestog poglavlja Daniela bio Francuska, a zatim u četrdesetom retku Turska, sastojalo se od dviju pogrešnih identifikacija kralja sjevera. Smithovo odbacivanje temelja 1863. godine proizvelo je sljepoću koja mu nije dopuštala da uoči najosnovnije pravilo proroštva, naime ovo: da je otprilike u vrijeme Krista proroštvo prikazivalo suvremene duhovne entitete koji su bili predloženi drevnim doslovnim entitetima. Pavao je izričito poučavao tu istinu kada je utvrdio da je najprije dolazilo doslovno, a potom duhovno.

Ali nije prvo ono što je duhovno, nego ono što je naravno; a potom ono što je duhovno. 1. Korinćanima 15,46.

Smith je bio iz saveznoga naroda koji je otpalo protestantstvo zamijenio kao Božji narod, ali je podupirao njihovu pobunu kada je odbacio sedam vremena i uveo svoju kartu iz 1863. godine. Primjena njegova privatnog tumačenja proizvela je pogrešno razumijevanje Armagedona u šesnaestom poglavlju Otkrivenja, što je još jedan ispit glede ispravnog razumijevanja Rima.

U prvoj raspravi o razbojnicima Smith je predstavljao one koji su bili uključeni u prvo ispunjenje prispodobe o deset djevice. Tako, svojim osobnim gledištem o kralju sjevera, on predstavlja saveznički narod koji je bio mimoilažen između 1856. i 1863. godine, dok je postajao laodicejska Crkva adventista sedmoga dana. Kao i protestanti u raspravi o razbojnicima, Smith je zanemario gramatički autoritet odlomka koji je izvrnuo svojim privatnim tumačenjem, jer je gramatički kralj sjevera od trideset i prvoga do četrdeset i petoga retka uvijek i jedino papinska sila.

S prijemom oko „svagdašnje žrtve“ uvedene su laži u adventističku povijest od strane Willieja Whitea i A. G. Daniellsa kako bi se poduprlo staro protestantsko gledište da „svagdašnja žrtva“ predstavlja Kristovu službu u Svetišću. Ta je posebna povijest prepoznata u Habakukovim Tablicama, ali je važno zapaziti lažno svjedočanstvo povezano s promicanjem i uspostavljanjem netočnog gledišta, jer je ispravno razumijevanje Miller prepoznao u 2. Solunjanima, gdje je pitanje suprotnost između onih koji ljube istinu i onih koji vjeruju laži.

Polemika o „svagdašnjoj žrtvi“ pridodaje se razumijevanju „pravila na pravilo“, prema kojemu se završna rimska polemika odvija u vrijeme izlivanja Duha Svetoga. Dok se Duh Sveti izliva odozgo, sila odozdo uzdiže se i zaposjeda one koji je primaju kao silu Božju, premda je ona snažna

zabluda.

„Dvije velike sile u sukobu djeluju, jedna odozdo, druga odozgo. Svaki je čovjek pod tajnim utjecajem jedne ili druge, a njegova će djela otkriti narav nadahnuća iz kojega proizlaze. Oni koji su sjedinjeni s Kristom djelovat će uvijek po Kristovim načelima. Oni koji su u zajedništvu sa Sotonom djelovat će pod nadahnućem svojega vođe, suprotstavljeni sili i djelovanju Duha Svetoga. Čovjekovoj volji ostavljeno je da slobodno djeluje, a djelovanjem se otkriva koji duh pokreće srce. ‘Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati.’” The 1888 Materials, 1508.

Proročki kontrast u prijeporu o „svagdašnjoj“ jest poistovjećivanje simbola zmaja sa simbolom Krista. Oni koji odbacuju istinu, ujedno odbacuju i ulogu Millera, koji je otkrio tu istinu, i čineći to odbacuju Duha Svetoga te počinjavaju neoprostivi grijeh.

U sljedećem ćemo se članku osvrnuti na spor u vezi s Rimom koji se dogodio nedugo nakon 11. rujna 2001. godine.

„Živimo u vremenu kada je život najdragocjeniji i najzanimljiviji. Kraj svemu je blizu. Zapanjujući događaji neprestano će se odvijati pred nama; jer nevidljive sile djeluju, očitujući silnu aktivnost. Sile tame odozdo djeluju na ljudske posrednike, a zli ljudi surađuju sa zlim anđelima ratujući protiv Božjih zapovijedi i vjere Isusove; u isto vrijeme sila odozgo djeluje na one koji će se podložiti božanskim utjecajima, a Božji narod surađuje s nebeskim bićima. Ništa osim stvarne, istinske vjere neće izdržati pritisak koji će u ovim posljednjim danima doći na svaku ljudsku dušu da je ispita i okuša. Bog mora biti naše utočište; ne možemo se pouzdavati u oblik, ispovijedanje, obred ili položaj, niti misliti da ćemo, zato što imamo ime da živimo, moći opstati u dan kušnje. Sve što se može uzdrmati bit će uzdrmano, a ono što ne mogu uzdrmati obmane i zablude ovih posljednjih dana, ostat će. Prikupite dušu za vječnu Stijenu; jer jedino će u Kristu biti sigurnosti. Isus je dane u kojima živimo opisao kao dane pogibli. Rekao je: ‘Jer kao što je bilo u dane Noine, tako će biti i dolazak Sina Čovječjega. Jer kao što su u one dane prije potopa jeli i pili, ženili se i udavali do dana kada Noa uđe u korablju, i nisu znali dok ne dođe potop i sve ih odnese; tako će biti i dolazak Sina Čovječjega.’ ‘Isto tako kao što je bilo u dane Lotove; jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili; ali onoga dana kad Lot iziđe iz Sodome, zapljušta s neba oganj i sumpor te ih sve uništi. Tako će biti u dan kad se Sin Čovječji objavi.’ ‘A kad Sin Čovječji dođe u svojoj slavi, i svi sveti anđeli s njime, tada će sjesti na prijestolje svoje slave; i pred njim će se sabrati svi narodi; i on će ih razdvojiti jedne od drugih, kao što pastir razdvaja ovce od jaraca; i postaviti će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva. Tada će Kralj reći onima sebi zdesna: Dođite, blagoslovljeni Oca mojega, baštinite kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta.’ Naš put u ovome životu odlučit će našu vječnu sudbinu ondje; na nama je da kažemo hoćemo li biti s onima koji baštine kraljevstvo Božje ili s onima koji odlaze u krajnju tamu. Bog je učinio sve za naše spasenje; stoga se poslužimo onim što je kupljeno uz beskonačnu cijenu. ‘Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenoga Sina, da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.’” Youth Instructor, 3. kolovoza 1893.